

Bruxelles, den 27.5.2016
COM(2016) 316 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Realisering af fordelene ved EU's miljøpolitikker gennem regelmæssig revision af
gennemførelsen af miljøreglerne**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Realisering af fordelene ved EU's miljøpolitikker gennem regelmæssig revision af gennemførelsen af miljøreglerne

1. MANGLER I GENNEMFØRELSE OG DERES INDVIRKNING

I Det Europæiske Miljøagenturs rapport om miljøets tilstand for 2015 angives det, at "grundlaget for forbedringer på kort og lang sigt i Europas miljø, menneskers sundhed og økonomisk velstand hviler på fuld implementering af politikken samt en bedre integration af miljøet i de sektorpolitikker, der bidrager mest til miljøbelastninger og -virkninger"¹. Kommissionen beskrev udfordringerne i forbindelse med mangler i gennemførelsen af miljølovgivningen og mulige løsninger i to meddelelser i henholdsvis 2008² og 2012³.

Gennemførelsesmanglerne varierer på tværs af forskellige sektorer og medlemsstater. Mangler kan opstå som følge af de nationale miljøregler til gennemførelse af EU-lovgivningen, i forbindelse med opfyldelsen af de fastsatte hovedmål for luftkvalitet, vandkvalitet og biodiversitet, ved etableringen af den nødvendige affalds- og spildevandsinfrastruktur, i forbindelse med den måde, hvorpå myndigheder interagerer med offentligheden, ved opfyldelsen af forpligtelser, som f.eks. rettidig fastlæggelse af obligatoriske miljøplaner såsom affaldshåndteringsplaner, og i forbindelse med overholdelsen af et bredt sæt regler, der finder anvendelse i praksis, f.eks. et forbud mod dumpning af affald.

Som det påpeges i meddelelsen fra 2008 om gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs miljølovgivning, omfatter de udfordringer, der skal tages hånd om, manglende iagttagelse af frister og fuldstændighed, manglende viden og bevågenhed⁴, mangler for så vidt angår den administrative kapacitet, ufyldstgørende national og regional håndhævelsespolitik og -praksis og utilstrækkelige og forsinkede investeringer i den nødvendige forureningsbekæmpelsesinfrastruktur⁵.

Resultaterne af en undersøgelse af de nationale myndigheder gennemført i 2015 viser, at en række fælles bagvedliggende faktorer ligger til grund for det ringe fremskridt med gennemførelsen af lovgivningen⁶. Den vigtigste bagvedliggende årsag er den utilstrækkelige kapacitet blandt de administrative organer, der er ansvarlige for at håndhæve lovgivningen,

¹ Det Europæiske Miljøagentur, 2015. *Europas miljø: Tilstand og fremtidsudsigter 2015: Synteserapport*. Det Europæiske Miljøagentur, København, se <http://www.eea.europa.eu/soer>, s. 15.

² KOM (2008) 773 endelig http://ec.europa.eu/environment/legal/law/pdf/com_2008_773_en.pdf

³ COM (2012) 95 final <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52012DC0095>.

⁴ I COM (2012) 95 gentages det, at det stadig er problematisk at opnå viden om gennemførelse, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52012DC0095>, s. 4.

⁵ KOM (2008) 773 endelig http://ec.europa.eu/environment/legal/law/pdf/com_2008_773_en.pdf, s. 3.

⁶ IMPEL, 2015. *Challenges in the practical implementation of EU environmental law and how IMPEL could help overcome them*. Den Europæiske Unions netværk for gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivning, endelig rapport: 23.3.2015, <http://impel.eu/wp-content/uploads/2015/07/Implementation-Challenge-Report-23-March-2015.pdf>, s. 6 og s. 44, figur 3.2.

herunder utilstrækkelig kapacitet blandt de organisationer, der er ansvarlige for miljøregulering og -håndhævelse, efterfulgt af utilstrækkelige data, utilstrækkelig dokumentation og utilstrækkelige oplysninger samt mangler for så vidt angår kompetencer på lokalt plan. Ikke mindst nævnes uhensigtsmæssige sanktioner og et bødeniveau, der ikke har afskrækkende virkning over for lovovertrædere.

Andre faktorer, der ifølge undersøgelsen bidrager til den ringe gennemførelse af miljølovgivning og -politik, omfatter: manglende koordinering på regeringsplan for at sikre horisontal overensstemmelse mellem prioriteter (på regeringsniveau) og vertikalt (mellem forvaltningsniveauer, dvs. lokalt, regionalt og nationalt niveau) og utilstrækkelig integration af miljøhensyn i forskellige politikker, programmer og projekter.

Der skal tages fat om de grundlæggende årsager til gennemførelsesmanglerne på en omfattende, systematisk og samarbejdsbaseret måde af mindst to årsager.

Ringes gennemførelse medfører for det første øgede miljømæssige, økonomiske og sociale **omkostninger**. Det anslås f.eks., at omkostningerne ved skade på sundhed og miljø som følge af luftforurenende stoffer fra Europas industrianlæg udgør mere end 100 mia. EUR om året⁷. De økonomiske omkostninger i forbindelse med den manglende gennemførelse af EU's miljølovgivning blev anslået til omkring 50 mia. om året i 2011, hvilket omfattede omkostninger i forbindelse med procedurer mod medlemsstaterne (overtrædelsesprocedurer)⁸. Det betyder, at der i EU opstår unødvendige omkostninger svarende til mere end 4 mia. EUR hver måned, selv om erfaringerne har vist, at det er meget billigere at overholde reglerne end efterfølgende at udbedre de økonomiske og miljømæssige skader, der opstår som følge af en manglende eller forsinket indsats⁹. Der opstår en række sociale og økonomiske omkostninger, når de eksisterende miljøbestemmelser ikke gennemføres. Fuld efterlevelse af EU's affaldspolitik inden 2020 kunne f.eks. skabe 400 000 ekstra arbejdspladser og en yderligere omsætning på 42 mia. EUR inden for affaldshåndterings- og genanvendelsesindustrien¹⁰. Hvis EU's eksisterende vandlovgivning blev gennemført fuldt ud, og alle vandområder opnåede tilstanden "god", ville den samlede årlige gevinst beløbe sig til mindst 2,8 mia. EUR¹¹. Det faktum, at der findes store forskelle med hensyn til medlemsstaternes gennemførelse, skaber også hindringer for gennemførelsen af det indre marked (ulige konkurrencevilkår for virksomhederne).

⁷ Det Europæiske Miljøagentur, 2015. *Europas miljø: Tilstand og fremtidsudsigter 2015: Synteserapport*. Det Europæiske Miljøagentur, København, se <http://www.eea.europa.eu/soer>, s. 19-20.

⁸ The costs of not implementing the environment *acquis* (COWI 2011) http://ec.europa.eu/environment/enveco/economics_policy/pdf/report_sept2011.pdf, s. 9, og COM (2012) 95 final <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012DC0095&from=DA>, s. 3.

⁹ Jf. eksempelvis casestudier vedrørende omkostningerne ved forsinket eller manglende indsats i EEA's rapport "*Late Lessons from Early Warnings: science, precaution, innovation*" (2013). <http://www.eea.europa.eu/publications/late-lessons-2>.

¹⁰ GD ENV, 2011. *Implementing EU legislation for Green Growth*. Undersøgelse gennemført af Bio Intelligence Service, som omfatter andelen af job- og vækstskabelse pr. medlemsstat, se <http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/study%2012%20FINAL%20REPORT.pdf>.

¹¹ European Parliamentary Research Service, 2015. *Water Legislation: Cost of Non-Europe Report*. Se [http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU\(2015\)536369](http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU(2015)536369).

Den manglende opfyldelse af EU's miljømål påvirker for det andet både de nationale myndigheders og EU's **troværdighed** i borgernes øjne. Det betydelige antal overtrædelser, andragender og klager på miljøområdet¹² og udfordringerne i forbindelse med håndteringen af dem afspejler den utilstrækkelige gennemførelse af EU's miljølovgivning. Det bør anerkendes, at de nationale domstole og de nationale miljømyndigheder, som primært er ansvarlige for gennemførelsen af EU-lovgivningen, har ydet en indsats for at gennemføre og håndhæve miljøreglerne, men dette har ikke været nok til at afhjælpe gennemførelsesmanglerne. Det bør i denne sammenhæng også bemærkes, at nogle medlemsstater og regioner har opnået særdeles gode resultater med gennemførelsen af EU's miljølovgivning, mens andre halter bagefter – nogle endda betydeligt.

2. BEHOVET FOR EN STRATEGISK OG OMFATTENDE TILGANG

Gennemførelse er først og fremmest medlemsstaternes opgave, men Kommissionen spiller som traktaternes vogter også en rolle, eftersom den skal føre tilsyn med anvendelsen af den lovgivning, der er vedtaget af Den Europæiske Union. Overtrædelsesprocedurer er i sidste ende et vigtigt redskab, der kan sikre korrekt gennemførelse af retlige bestemmelser, og Kommissionen har gennem en årrække iværksat målrettede tiltag til fremme af efterlevelse over for medlemsstaterne, navnlig inden for områderne med de dårligste gennemførelsesresultater. Dette er f.eks. sket inden for affalds- og vandforvaltningssektorerne. Sådanne målrettede tiltag er stadig afgørende og vil blive fortsat, men bør integreres i en systemisk tilgang, der kan håndtere tværsektorielle aspekter, give et dækkende billede af resultater og udfordringer og fastlægge omfanget og intervallet af prioriteter, som kræver ikke kun tekniske løsninger, men også politisk bevågenhed.

En sådan strategisk og omfattende tilgang – som i øjeblikket mangler – bør gøre det muligt at udpege og håndtere de grundlæggende årsager til gennemførelsesmanglerne på et tidligere trin og i partnerskab mellem medlemsstaterne og Kommissionen. På grundlag af denne diagnose er Kommissionen parat til at støtte op om medlemsstaternes egen indsats med teknisk ekspertise og mere målrettet finansiel støtte fra EU's eksisterende midler.

Dette er i overensstemmelse med det syvende miljøhandlingsprogram, som prioriterer bedre gennemførelse som en drivkraft for opfyldelsen af handlingsprogrammets mål, og som imødekommer behovet for at tilbyde skræddersyet analyse og støtte til medlemsstaterne og forbedre forståelsen af og bevidstheden om gennemførelsesmangler¹³.

¹² COM (2015) 329 final, Beretning fra Kommissionen: Tilsyn med anvendelsen af EU-retten: Årsberetningen for 2014, http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/docs/annual_report_32/com_2015_329_en.pdf, s. 8: Af de 3 715 nye klager, der blev registreret i 2014, vedrørte 508 miljøet. S. 13: Af de i alt 893 nye overtrædelsesprocedurer, der blev indledt i 2014, vedrørte de 174 sager miljøspørgsmål.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20.11.2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden". (Det syvende miljøhandlingsprogram), se <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013D1386&from=DA>.

3. PRINCIPPER FOR OG MÅL MED EIR-INITIATIVET

Det overordnede formål med initiativet vedrørende revision af gennemførelsen af miljøreglerne (EIR-initiativet) er at støtte realiseringen af målene for de eksisterende miljøpolitikker og -regler og samtidig sikre fuld **ligebehandling** af medlemsstaterne. De mål, der er fastsat i de eksisterende politikker og regler, udgør det sæt **benchmarks**, der er udgangspunktet for overvågningen af fremskridtene i gennemførelsen.

EIR-processen bør være **inkluderende** og **deltagerorienteret**. Medlemsstaterne vil blive opfordret til at inddrage relevante interessenter, som f.eks. organisationer fra den private sektor og civilsamfundet, og forvaltningsniveauer med henblik på at drøfte de vigtigste gennemførelsesmangler og mulige løsninger.

EIR-processen vil blive en **fleksibel** proces, hvor Kommissionen for det første tager hensyn til de specifikke nationale udfordringer i vurderingerne og dernæst fuldt ud anerkender, at medlemsstaterne vælger, hvilke gennemførelsesmidler og -metoder de vil anvende, såfremt deres indsats fører til opnåelse af de fælles mål, der er fastsat i EU's miljølovgivning og -politikker.

Dette initiativ vil være i **synergi** med det eksisterende arbejde med gennemførelsen af miljøregler. De udarbejdede rapporter vil blive baseret på oplysninger og data, der allerede er indsamlet af Kommissionen (herunder Eurostat og Det Fælles Forskningscenter), Det Europæiske Miljøagentur, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling osv. samt officielle nationale kilder. Resultaterne fra forskellige kvalitetskontroller af den eksisterende miljølovgivning, som Kommissionen gennemfører, herunder af miljørapporteringen, og konsekvensanalyser i forbindelse med kommende lovgivningsforslag vil også blive anvendt i denne revisionsproces.

EIR-processen vil derfor blive gennemført af Kommissionen med henblik på at:

- få en begrundet og syntetisk oversigt over situationen i hver medlemsstat med hensyn til de væsentligste gennemførelsesmangler på miljøområdet med udgangspunkt i et sæt benchmarks, der afspejler de eksisterende aftalte politiske mål og centrale forpligtelser, der er fastsat i EU's miljøregler
- muliggøre en struktureret dialog med hver medlemsstat om resultaterne og udfordringerne i forbindelse med håndteringen af gennemførelsesmanglerne og om de nødvendige tiltag
- yde skræddersyet støtte til medlemsstaterne med det formål at forbedre gennemførelsen af EU's miljølovgivning og -politikker
- styrke EU's efterlevelseskultur på det miljøpolitiske område
- etablere et informeret grundlag for politiske drøftelser og overvejelser mellem EU-institutionerne om de horisontale udfordringer, muligheder og mulige løsninger, der yderligere kan afhjælpe gennemførelsesmanglerne, udpege og dele bedste praksis og fælles problemer, udnytte de erfaringer, der er opnået på tværs af EU-landene, bedst muligt og engagere alle interessenter i indsatsen for at afhjælpe gennemførelsesmanglerne.

4. PROCES FOR REVISION AF GENNEMFØRELSEN AF MILJØREGLERNE

Som et første skridt udarbejdes der **landespecifikke rapporter** hvert andet år med fokus på centrale spørgsmål vedrørende miljølovgivning og -politik i hver medlemsstat. Den første del omhandler tematiske områder, som f.eks. den cirkulære økonomi, ressourceeffektivitet og affaldshåndtering, biodiversitet, beskyttelse af havmiljøet, beskyttelse af jorden, grøn infrastruktur og vurdering af naturlig kapital, luftkvalitet, vandkvalitet og forvaltning, kemikalier og bæredygtige byer. Den anden del omhandler de bagvedliggende ramme- og gennemførelsesværktøjer, herunder kvaliteten af den administrative kapacitet, sikring af efterlevelse, effektiv klageadgang, adgang til miljøoplysninger, -viden og -dokumentation, miljøafgifter, udfasning af miljøskadelige tilskud samt grønne offentlige indkøb og investeringer. For fremtiden vil modvirkning og tilpasning til klimaændringer blive behandlet som tværgående spørgsmål inden for alle områder, såfremt det er relevant.

I disse rapporter vil de væsentligste udfordringer og resultater i hver medlemsstat for så vidt angår gennemførelsen af EU's miljølovgivning og -politikker blive fremhævet, og mulige veje frem vil blive foreslået. Rapporterne vil blive baseret på og i fremtiden støtte det eksisterende tematiske bilaterale arbejde med gennemførelsen og integrationen af miljøpolitikken i andre politikområder, som Kommissionen udfører sammen med hver medlemsstat. De vil fastsætte rammen for sådanne bilaterale **landedialoger** og sektorielle tiltag til fremme af efterlevelse mellem Kommissionen og den berørte medlemsstat. Kommissionen vil høre medlemsstaterne, inden den afslutter rapporterne, for at sikre, at de er nøjagtige. Når Kommissionen har vedtaget landerapporterne, vil de blive offentliggjort.

Det næste trin, som vil bygge videre på ovennævnte, er at skabe rammerne for drøftelser på højt niveau af væsentlige gennemførelsesmangler, der er fælles for flere medlemsstater. De vigtigste resultater fra de 28 landespecifikke rapporter vil blive sammenfattet i et ledsagende dokument, som vil blive offentliggjort sammen med rapporterne. Afhængigt af betydningen af resultaterne vil Kommissionen udarbejde specifikke **tematiske dokumenter** med henblik på sammen med Rådet at undersøge bestemte emner, der er relevante for flere medlemsstater, og som kræver en særlig indsats og bevågenhed. Disse tematiske dokumenter vil blive forelagt Rådet med henblik på udveksling af synspunkter vedrørende de tilgange, erfaringer og eksempler på bedste praksis, der er udviklet inden for de pågældende områder, særligt hvis de har grænseoverskridende indvirkning på miljøet og konkurrenceevnen.

Kommissionen vil også underrette Europa-Parlamentet om centrale horisontale resultater for at sikre, at der tages behørigt hensyn til dets traktatbestemte tilsynsrolle. Kommissionen vil desuden samarbejde med Regionsudvalget for så vidt angår de samme centrale horisontale resultater med henblik på at inddrage lokale og regionale repræsentanter i indsatsen for at øge bevidstheden om bestemte tiltag¹⁴. Resultaterne af disse dialoger vil blive anvendt som grundlag for Kommissionens opfølgning af hver EIR-proces.

¹⁴ F.eks. gennem den tekniske platform for miljø samarbejde oprettet af Regionsudvalget og Kommissionen, som er nævnt i det syvende miljøhandlingsprogram, s. 189, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013D1386&from=DA>.

Fra og med den anden revisionsproces vil **Kommissionen aflægge rapport** om det fremskridt, der er opnået med hensyn til gennemførelse, herunder som opfølgning på konklusionerne fra den foregående proces.

5. FORVENTEDE FORDELE

Revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne har til formål at gøre leveringen af miljøpolitikker og -lovgivning mere effektiv ved at supplere håndhævelsen. En klar fordel ved denne tilgang er, at den kan bringe vigtige problemstillinger og mulige løsninger for dagen på en **forebyggende** og **gennemsigtig** måde – i nogle tilfælde endda allerede, inden tidsfristerne for efterlevelse er udløbet, og inden håndhævelsesforanstaltninger skal træffes. Bevidsthed om medlemsstaternes systemiske indsats og effektivitet, når det drejer sig om at håndtere de grundlæggende årsager til gennemførelsesmangler, spiller en vigtig rolle, når Kommissionen fastlægger sin tilgang til håndhævelse. Bedre gennemførelse styrker borgernes tillid til EU's miljølovgivning, øger den gensidige tillid mellem medlemsstaterne og skaber lige konkurrencevilkår for økonomiske aktører på det indre marked¹⁵. Bedre regulering handler desuden om bedre gennemførelse: I jo højere grad de eksisterende regler opnår de mål, de blev vedtaget for at opfylde, jo færre nye lovgivningsindgreb er nødvendige for at revidere de eksisterende regler eller vedtage nye.

Medlemsstaterne vil få mulighed for at **udveksle god praksis** og indhente viden og ekspertise fra hinanden for derigennem at løse deres individuelle miljøudfordringer. Det vil blive muligt at udpege fælles miljøproblemer og løse dem i fællesskab, når det er hensigtsmæssigt. Generelt vil bedre forståelse øge accepten af og støtten til resultaterne af EIR-processen. En omfattende oversigt over hver medlemsstats indsats vil give mulighed for at lære af hinanden (peer-to-peer). Dette bør også medvirke til mere målrettet anvendelse af EU's midler, stimulere højere absorption og fremhæve de reelle behov for og prioriteringer af intelligente investeringspolitikker. Medlemsstaternes resultater i forbindelse med håndteringen af de udfordringer, de står overfor, og de omkostninger eller fordele, der er forbundet med de nødvendige foranstaltninger, vil desuden være mere synlige for offentligheden og for interessenter.

Kommissionen vil få mulighed for at identificere potentielle **systemiske løsninger** på problemer med gennemførelsen af miljøreglerne, øge bevidstheden på et tidligere trin og styrke den forebyggende dimension af anvendelsen af EU-lovgivningen. Dette vil sætte medlemsstaterne i stand til at tage bedre højde for de problemer, der skal afhjælpes, i overensstemmelse med de generelle principper, der er nedfældet i artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde¹⁶. EIR-processen vil også give et bedre indblik i de nationale myndigheders udfordringer, når de skal anvende EU-lovgivningen, hvilket også er

¹⁵ F.eks. ulige konkurrencevilkår mellem virksomheder, der håndterer affald i overensstemmelse med reglerne, og virksomheder, der ulovligt eksporterer affald. Se: The costs of not implementing the environment acquis (COWI 2011) http://ec.europa.eu/environment/enveco/economics_policy/pdf/report_sept2011.pdf, s. 67.

¹⁶ Artikel 191, stk. 2, i TEUF: "Unionens politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i Unionen. Den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler".

nyttigt i forbindelse med revisionen af eksisterende miljøregler eller fastlæggelse af nye regler. Initiativet vil forbedre anvendelsen af data, der allerede er til rådighed for Kommissionen, da det kræver, at de tilgængelige oplysninger indsamles og vurderes på en mere målrettet og landespecifik måde. Resultaterne af overvågningen af lovgivning¹⁷ bør desuden hjælpe med at sikre, at bedre miljødata vil være tilgængelige i fremtiden. Endelig vil det give en tværgående oversigt over de væsentligste udfordringer i forbindelse med gennemførelse.

6. FORHOLD TIL ANDRE INITIATIVER

Det er hensigten, at revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne (EIR-processen) skal indgå i et bredere sæt aktiviteter og initiativer vedrørende gennemførelse. Initiativet dækker et bredt spektrum af miljøspørgsmål, hvoraf nogle genererer landespecifik viden, som kan være relevant for den **europæiske semesterproces** og vil fremme en mere detaljeret dialog om og udveksling af praksis vedrørende specifikke miljøspørgsmål, som er relevante for EU's **dagsorden for vækst og beskæftigelse**. EIR-processen vil desuden bidrage til at udvide kendskabet til kvaliteten af den offentlige forvaltning som en af årsagerne til gennemførelsesmanglerne på miljøområdet, som hænger sammen med den bredere analyse af forvaltningskvalitet under den europæiske semesterproces.

I overensstemmelse med dagsordenen for **bedre regulering**¹⁸ lægges der i dette initiativ vægt på gennemførelsen af eksisterende retlige og politiske tilsagn. EU har en veludviklet lovgivningsramme på miljøområdet, der omfatter adskillige direktiver og andre bløde politiske mål og målsætninger, hvis gennemførelse generelt overvåges på et sektorielt grundlag. EIR-processen har til formål at undersøge centrale gennemførelsesproblemer i hver medlemsstat på tværs af miljøsektorer på en systemisk måde, så der opnås en sammenhængende politik. Processen vil også medvirke til bedre regulering ved at tilvejebringe klar dokumentation for, hvordan de eksisterende instrumenter fungerer i praksis, med henblik på at fastlægge korrigerende tiltag.

EIR-processen hænger sammen med den igangværende kvalitetskontrol af **miljørapportering**, som har til formål at sikre en mere sammenhængende og koordineret tilgang til rapportering af oplysninger om gennemførelse og efterlevelse. Dette formål vil være en stor gevinst for EIR-initiativet, fordi det tilvejebringer relevante oplysninger på gennemførelsesniveau og om "afstanden til målet" som udgangspunkt for dialogen og samarbejdet med medlemsstaterne. Det bør også understøtte den proaktive tilgang under EIR-processen ved at tilvejebringe oplysninger om risikoen for manglende efterlevelse i fremtiden, så der kan findes løsninger i rette tid. Inddragelse af offentligheden gennem adgang til miljøoplysninger, offentlig deltagelse og **klageadgang** er alt sammen afgørende for gennemførelse. Det samme gælder **sikring af efterlevelse**, dvs. de offentlige myndigheders kombinerede indsats for at forebygge overtrædelser gennem fremme af efterlevelse og samarbejde med virksomheder, opdage dem under kontrol og andre former for overvågning af

¹⁷ Monitoring and reporting of environment legislation - The Fitness Check on Monitoring and Reporting. Se http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm.

¹⁸ Kommissionens meddelelse: Bedre regulering, 19.5.2015 (COM(2015)215) http://ec.europa.eu/smart-regulation/better_regulation/documents/com_2015_215_en.pdf.

efterlevelse og følge op på dem gennem håndhævelse. EIR-processen vil dække disse emner, så der opnås fuld sammenhæng.

7. KONKLUSIONER OG UDSIGTER FOR FREMTIDEN

I denne meddelelse beskrives en proces, der viser Kommissionens fornyede engagement i bedre gennemførelse af miljøpolitik og -lovgivning. Formålet er at arbejde mere gennemsigtigt og inklusivt med henblik på at sikre, at eksisterende miljøregler og -politikker kan opfylde vigtige samfundsmæssige mål på en mere effektiv måde og i tæt koordinering med andre relevante politikområder.

For at opnå dette vil Kommissionen offentliggøre landerapporter, der løbende vil blive forbedret. Kommissionen kan dog ikke gøre dette alene. Denne proces kræver en fælles indsats af de relevante EU-institutioner, medlemsstaterne og andre aktører. Udarbejdelse af landespecifikke rapporter hvert andet år vil ikke medføre en yderligere byrde for medlemsstaterne, og **de vil ikke blive pålagt nye rapporteringskrav**. Merværdien ved denne proces og størrelsesordenen af de forventede fordele omhandlet ovenfor afhænger i sidste ende af de nationale myndigheders opfølgning på initiativet. For at fremme denne opfølgning vil Kommissionen fortsætte sit arbejde på teknisk plan i de forskellige arbejdsgrupper, som dækker sektorielle spørgsmål vedrørende vand, affald, natur, luft og emissioner fra industrien.